

DANKBAAR GEDENKEN WIJ
DE HEER

Marcel VAN DER MEEREN

weduwnaar van Mevrouw
Zoé VAN OOTEGHEM

Geboren te Wannegem-Lede op 4 maart 1910 en
godvruchtig overleden te Zingem op 9 januari 1995,
gesterkt door de H. Sakramenten der Zieken.

Hij bleef manmoediglijk alleen
als moeder, die de rijkdom van
zijn hart was, veel te vroeg verdween.
Hij nam gelaten alles aan.

Hij dwaalde rond en in het huis,
beredderde naar hij vermocht,
droeg diep en lastig aan zijn kruis,
elk kind behielp hem en bezocht.

De sterke boom, soms ruig en wars,
ontwortelde en werd gedwee.
Een traan was als het zachte hars
en bracht zijn diepste wezen mee.

Nu rust hij als 't gestorven zaad
dat nederig nieuw leven wacht
waar geen verdriet meer is, geen traan,
geen duisternis meer en geen nacht.

Vader leed onder de eenzaamheid, wanneer moeder, die steeds de levende thuis was voor zijn thuiskomen, heen was gegaan in de dood. Wie kent het innerlijke van de mens die zichtbaar aftakelt? Wat speelt in zijn gedachten en verbeelding af? Hij zwijgt of spreekt sporadisch een afgewogen woord. Zijn kinderen staan hem bij.

Met welk een wilskracht zien wij vader nog naar boven komen om in de dorpskom vrienden te ontmoeten. Met welk een verlangen zag hij in het rusthuis uit naar bezoek, dat zeer veelvuldig was, maar waarvan hij steeds het geheugen niet hield op zijn ouderdom. Er ging geen dag voorbij zonder dat een van zijn kinderen bij vader kwam, maar zijn aflatend geheugen kon ze niet in herinnering houden. Zijn geloof, dat zonder veel woorden was maar diep ingeworteld, bleef hem steeds bij. Nader bij U, o Heer.

Dierbare kinderen en familie, vader was u dankbaar voor uw onbaatzuchtige zorgen en dagelijkse bezoeken. Houdt vader thans in uw herinnering, samen met moeder, en in uw gebed.

Voor uw kristelijke deelneming danken U

de families VANDER MEEREN, VAN OOTEGHEM,
HAERENS en MADOU.